Pannonhalmi
Főapátság

Kedves Testvérek!

Az advent a várakozás ideje. Az első gyertya meggyújtásakor pedig feltehetjük magunknak a kérdést: hogyan érdemes várakozni? A kisgyermek izgatottan számolja a napokat Szentestéig és várja, milyen ajándékokat kap. A szülők vágyakozása az év végi feszített munka és rohanós készülődés után hirtelen megérkező ünnep felé fordul, amikor végre együtt van a család. Mi, szerzetesek várjuk a karácsonyi zsolozsma különösen is szép dallamait, a megtestesülés titkát újra megvilágító szövegeket, a bazilika szentélyében álló fenyő megragadó és szemlélésre hívó varázsát.

Ám ha csak arra várunk, hogy az ünnep végre megérkezzen, elmegyünk a várakozás átalakító valósága mellett. A fiatal lányt, amíg szíve alatt hordozza első gyermekét, a várakozás anyává formálja. Ott van mellette férje, aki elindul vele az ismeretlenbe, talán kételkedik és olykor erőt vesz rajta a bizonytalanság, de egyszerre ráébred, hogy a kérdések és töprengések a felelősségvállalást, az odaadást, az igazi apaságot munkálják ki benne. Ahogy a hajnali misék olvasmányaiban hallunk a prófétákról és a népről is, akik várják a megszabadulást, és közben szinte észrevétlenül növekszik bennük a remény és a belső szabadság. Várakozásuk minden egyes napja tanítja és alakítja őket, mint igazi mester a tanítványát.

A mai estével elkezdődik a várakozás szent ideje. Mi pedig megengedhetjük neki, hogy tanítson minket. Tanítson az idő és annak csendes ritmusa a türelemre, a ráhagyatkozásra, a megengedésre. Tanítson az egyre hosszabb sötét a befelé figyelésre, az elcsendesedésre, a más módon való látásra. Tanítson a Szentírás szava és mutassa meg mindazt, ami bennünk közös tapasztalat és ami összeköt minket. Tanítson a másikkal való találkozás, hogy együtt tudunk igazán emberré válni a várakozás és az ünnep által.

Legyenek idén, az iskola évében közös mestereink az idő, a korai és hajnali sötétség, a Szó és a találkozás, akár az adventi koszorú négy gyertyája. És figyelmes, odahallgató tanítványként keressük, mire hív, merre vezet, mit mutat ebben a várakozásban általuk az Isten. Az az Isten, aki újra és újra közénk lép: nemcsak karácsonykor, hanem most, ezen az estén és életünk minden egyes napján. Az éjszakában éppúgy, mint a fényes ragyogásban.

Áldott adventi várakozást mindannyiunknak!

Bokros Márk OSB
perjel

Pannonhalma, 2026. november 28.